

Kort Bestek,
juli 2000

De ramen van het Duitse Huis te Utrecht

door Llewellyn Bogaers

Wie verbaast zich niet, als hij op de voorhof van het Duitse Huis in Utrecht staat en naar de imposante trapgevel van het hoofdhuis kijkt? Wat een kloek, haast modern formaat hebben die trappen. Zij zijn een voorproefje van wat je in het huis te wachten staat.

Riante zalen met forse raampartijen. Ruimte en lichtval stroken helemaal niet met ons idee van de middeleeuwen. De kapittelzaal had alleen al drie grote kruisvensters op het oosten en vier op het zuiden, de eetzaal had er maar liefst acht op het zuiden en drie op het westen. Wat een zee van licht kwam hier naar binnen, zeker als de zon scheen. Gefilterd door het glas-in-lood moet het licht een speelse indruk hebben gemaakt. Het gaf extra glans aan de muren die kleurig beschilderd waren en aan de prachtige,

rijkgeschakeerde tegelvloer. De glazenier die dit glas-in-lood verzorgde, verdiende er een goede boterham aan. In de zestiende eeuw waren dit ondermeer Claes Weyman (1485 – 1558) en zijn zoon Cornelis (ca. 1506-1562). Claes was bijna veertig jaar actief als glazenier. In 1561 betaalde het Duitse Huis aan zijn zoon 100 gulden voor de nieuwe glazen die hij had gemaakt voor de nieuwe zaal en de nieuwe kamers. Waar zullen die gelegen hebben? Wat een uren en materiaal waren er in dit karwei gaan

zitten. Het bedrag geeft aan dat er bijna twee jaar aan gewerkt is. Vijftig gulden was in die tijd het normale jaarinkomen van een ambachtsmeester. Claes en Cornelis Weyman hoefden hun materiaal niet ver te slepen. Zij hadden hun werkplaats aan de Springweg in de Rode Hoorn, nu nr. 47 en waren dus letterlijk burens van de Ridderlijke Duitse Orde. Van het glaswerk uit de zestiende eeuw zijn nog enkele fragmenten bewaard gebleven. Wat zou het een feest zijn om de zalen in hun oude luister te zien. Een indruk van wat getemperd licht doet, geven de banieren die nu in de ziekenzaal (de huidige Unico van Wassenaarzaal) voor de grote ramen op het oosten hangen. Als die nog eens vervangen worden door rolgordijntjes, dan blijft desgewenst de prachtige kap uit 1348-1350 vanaf de springweg zichtbaar en kan je vanuit de zaal naar de stad kijken met de altijd weer imponerende Domtoren, die pas! in 1382 klaar was. In de tijd dat het Duitse Huis gebouwd werd, was de tweede trans van de Domtoren in aanbouw. Ook deze vergelijking werpt weer een nieuw licht op de grootse visie van waaruit het Duitse Huis is gebouwd.

Wassenaarzaal